

Осіння ніч. Холодний зорепад... (Спалах сузір)

Микола Бажан

Осіння ніч. Холодний зорепад.
Предсмертних зорь раптові перелети
І безкінечні розсипи плеяд,
І мертвий пил розбитої комети.

Різкі й широкі спалахи сузір
Вгорі шугають, повні непокою.
Я шум сузір перекричу собою,
Про людський сполох, виючи, як звір.

Розвіється космічний прах і пил, —
А я живу і прагну я живого
Тепла й життя, що дихає волого
В пульсації безсмертних людських тіл.